

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Meditatio V. De horrendâ fœditate peccati, in Angelis, & animâ hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

cam, abominabilem, execrabilem, maledictam constituere, & in punte, cum anima, & corpore, in temporalis, & perpetuæ maledictionis precipitare. Et hoc tandem est peccare. Propterea merito lamentatur Propheta his verbis: Desolatione desolata est terra, quia nemo est, qui recogitet de tam horrendam peccati malitiam, gravitatem.

Jerem. 12.
11.

MEDITATIO V.

*De horrenda feditate peccati
Angelis; & anima hominis.*

Text. Regul. c. 7.
gr. 12.

Peccati conscius inclinatus sit semper, defixis in terram aspectibus, cum se omni hora de peccatis suis existimet, ac dicens in corde suo semper illud, quod Evangelicus ille, fixis in terram oculis, dixit: Domine non sum dignus egreditor levare oculos meos ad caelum.

Præludium. Imaginare, te videlicet exanime cadaver, in fimeto jacens, vulneribus confossum, vermibus, putredine, & foetore abundantandum, vel Iobum à Diabolo percutum, & sedentem in sterquilinio.

Job. 7.

Punct. 1. Confid. Peccati foeditatem ex eo, quod solâ cogitatione com-

sum splendidissimos Angelos in adeo turpes, & horribiles species transmūtavit, ut beata Catharina Genuensis (veluti & altera Senensis) unum aliquando diabolum per raptum videns, maluerit deinceps potius usque ad diem iudicij per ignem nudis pedibus ambulare, quam illum iteratò cernere: imò si quis eundem uno solo oculi ictu conspiceret, præ nimio fœditatis horrore repentinâ morte corrueret.

Effectus peccati in Angelis. In vit. Cath. Gen. nu. 6. 37.

O Deus meus! quis non timebit quasi à facie colubri fugere peccatum? quod simul, ac semel tot pulcherrimorum spirituum miliones tam infandâ fuligine tinxit, & transformavit in turpissimâ monstra? quibus nec tota natura creata, nec humanum, vel Angelicum ingenium aliquid fœdus aut horribilius concipere, vel exprimere valeat.

Eccl. 21.

Punct. II. *Consid.* Alteram peccati enormitatem: ex eo, quòd naturalis animæ pulchritudo, quâ Immortalitatis, Bonitatis, Sapientiæ, & infinitæ Dei pulchritudinis effigies est, ita contaminetur, ut non modò pro immortalitate mortem, pro bonitate malitiam, pro sapientia stultitiam, amentiam, & cœcitatem contrahat, sed etiam pro pulchritudine execrabilem deformitatem. Ex eo, quòd peccati fœditas, si ipsam

Animæ fœditas ex peccato.

fam quoque Beatissimam Virginem possit inficere, redderet illam cacodemone foediorem. 3. Si econtra auferret aliquando ab ipso Lucifero, primam suam pulchritudine Archangelos superaret.

Vah! quis non detestetur, & horreat tam monstruosam animae transmutationem? per quam in illa pro charitate Agni, & effigie Deitatis, immitur character bestiae, & sigillum diaboli?

Apoc. 16.

Horrenda
transmuta-
tio.

*Ex S. Anselm. de
serm. de si-
milit. c.
120*

Idem.

S. Anselm.

Affectus
dolorosi
planctus.

Punct. III. Confid. Etiam alteram, supernaturalē Animae formositatem, quam mediante gratiā sanctificatione constituitur sponsa Altissimi, templum vivi, vas electionis, thalamus aeternitatis, sedes sapientiae, soror Angelorum, & mater regni caelorum, peccato deturpat tantum, ut fiat adultera diaboli, specula latronum, cathedra pestilentiae, & sedes demonum.

O anima mea peccatrix! & miserum & tu fortè tali diabolicā foeditate contaminata es? heu! quam graui mihi sunt angustiae, si te (O anima monstruosa) inspicio, non tolero me ipsum; si te non inspicio, nescio me ipsum; si te confidero (tam abominandam) terret facies tua, si te non confidero, fallit damnatio tua; si te video tantā turpitudinem

ne deformem, horror est intolerabilis, si te non video, mors est inevitabilis Ah! plange igitur, quia te plangunt lacrymæ, imò sanguineæ guttæ Christi.

Et num erit possibile, ut præ confusione & erubescentiâ sceditatis tuæ non semper deinceps incedas inclinato capite, & defixis in terram oculis, ac dicas? ô Domine! non sum digna ego peccatrix, levare oculos ad cælum; sed parce mihi, & propitius esto secundum magnam misericordiam tuam &c.

CONSIDERATIO I. ANTEMERIDIANA.

De insania Peccatoris.

Insani, & infideles corde, qui tam profundè in peccatis jacent, ut nil nisi carnalia sapiant! sed vix non cognoscentibus suam miseriam: & ampliùs vix illis, qui diligunt hanc miseriam, & corruptibilem vitam; miseri adhuc in fine graviter sentient.

Genf. l. 1. c. 22. n. 4. n. 2. Insania peccatoris.

CONSID. II.

De Miseria, & Inconstantia peccatoris.

Miser es, ubicunque fueris, & quocunque te verteris, nisi ad Deum te convertas: & verè magna miseria est, quia fragilitas tua semper prona est ad vitia.

Idem loc. cit. n. 1. 2. 6. Eiusdem inconstantia,